

Sygn. akt: III U 496/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2014 r.

**Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2014 r. w O.

sprawy z odwołania I. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania I. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 06.05.2014r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje I. Ż. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.01.2013r. do 31.07.2015r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

I. Ż. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 06.05.2014r., znak: (...), odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazał, że przyjmuje leki nadcisnieniowe i przeciwbólne, nie nadaje się do wykonywania żadnej pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że decyzją z dnia 15.03.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał I. Ż. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.01.2013r. do 28.02.2014r. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W dniu 10.02.2014r. w Oddziale ZUS w P. Inspektoracie w O. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres.

W związku z powyższym I. Ż. został skierowany na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS w celu ustalenia istnienia oraz stopnia niezdolności do pracy. W wyniku przeprowadzonego badania lekarz orzecznik ZUS w swoim orzeczeniu z dnia 13.03.2014r. uznał ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy, okresowo do 31.03.2015r. Jako datę powstania częściowej niezdolności ustalił: nadal.

Z-ca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, w związku z czym akta rentowe ubezpieczonego zostały skierowane do rozpatrzenia komisji lekarskiej ZUS.

Po przeprowadzeniu badania lekarskiego oraz dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, Komisja Lekarska ZUS w W. nr (...) w orzeczeniu z dnia 17.04.2014r. ustaliła, że I. Ż. nie jest niezdolny do pracy.

Ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS odwołujący został uznany za zdolnego do pracy, Oddział ZUS w P. Inspektorat w O. decyzją z dnia 06.05.2014r. odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na to, że nie spełniony został warunek z art. 57 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie I. Ż. od decyzji ZUS z dnia 06.05.2014r. jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.Dz.U.2013.1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 powoływanej ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast ***częściowo niezdolną do pracy*** jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle cytowanych wyżej przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania I. Ż. było ustalenie, czy jest on niezdolny do pracy i w jakim stopniu.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii i kardiologii (k. 6 a.s.).

Biegli sędziwi z zakresu: ***kardiologii D. K., neurologii T. P. oraz ortopedii C. K. po przeprowadzeniu badania odwołującego w dniu 26.07.2014r. orzekli, że jest on częściowo niezdolny do pracy od dnia 01.01.2013r. do dnia 31.07.2015r.***

U odwołującego rozpoznano: nadciśnienie tętnicze 2/3 stopnia, chorobę niedokrwienną serca w obserwacji, stan hemodynamiczny II klasa (...), otyłość, przewlekłą obturacyjną chorobę płuc, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa L/S i dyskopatyczne bez objawów korzeniowych i ubytkowych.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że u badanego występuje wieloletnie nadciśnienie tętnicze, mimo skojarzonej terapii hipotensyjnej nadal występują wysokie wartości ciśnienia tętniczego z towarzyszącymi dolegliwościami subiektywnymi, od roku występują dolegliwości dławicowe. Badany wymaga pilnej diagnostyki kardiologicznej, wskazana jest także modyfikacja i intensyfikacja leczenia hipotensyjnego. Schorzenia układu krążenia w obecnym stadium zaawansowania wpływają na sprawność psychofizyczną, ograniczają zdolność do zarobkowania. P. jest praca fizyczna, w zmiennych warunkach atmosferycznych. Dolegliwości z układu kostno-stawowego, kręgosłupa wymagają w okresach zaostrzeń leczenia farmakologicznego, fizykoterapii (k. 14 – 15 a.s.).

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniósł organ rentowy. Podniósł, że nie zgadza się z opinią biegłego z zakresu kardiologii. Załączył Stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W., który podał, że załączona w aktach dokumentacja z leczenia ambulatoryjnego w latach 2012 -2013 nie potwierdza złej kontroli RR. Jednorazowa zwyżka RR w czasie badania przez biegłych nie może stanowić podstawy do orzeczenia częściowej niezdolności do pracy podobnie jak oczekiwanie na wykonanie testu wysiłkowego czy Echo Serca. Wniósł o powołanie innego biegłego (k. 30 a.s.).

W ocenie Sądu w sprawie nie ma jednak podstaw do sporządzania kolejnej opinii biegłych. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury Sąd nie musi na wniosek strony dopuścić dowodu z dodatkowej opinii biegłych, jeśli uzna, że ekspertyzy, którymi dysponuje, są wystarczające do wyjaśnienia stanu zdrowia (podobnie: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.01.2012r. I UK 195/11). Wskazać też należy, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (wyrok SN z 4.08.1999 r, I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 479).

Zdaniem Sądu, sporządzona już opinia biegłych może stanowić podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Została wydana przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującego schorzeń. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującego. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli odnieśli się do wszystkich schorzeń, określili stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy. Z opinii wynika, iż podstawą stwierdzenia częściowej niezdolności jest nadciśnienie tętnicze i schorzenia kardiologiczne. Wnioski te oparte są o wyniki badań, zawarte w dokumentacji medycznej. Wskazać też trzeba, że w toku postępowania odwołujący się złożył „Zaświadczenie lekarskie” (k. 37 a.s.) wskazujące, że w dacie wydawania wyroku przebywał on na zwolnieniu lekarskim, co także rzutuje na ocenę jego zdolności do pracy.

Zwrócić należy uwagę, że I. Ż. w przeszłości wykonywał prace: robotnika budowlanego, operatora spycharki i ładowarki, pracownika transportowego, operatora wózka widłowego, sprzedawcy – magazyniera, robotnika gospodarczego, drogowego, brukarza, kierowcy ciągnika, pomocnika murarza. Prace na w/w stanowiskach wymagają sprawności fizycznej, gdyż są to ciężkie prace fizyczne. Schorzenia odwołującego się w sposób oczywisty wpływają na jego codzienne funkcjonowanie i zdolność do pracy. Powyższe okoliczności zdaniem Sądu wskazują, że I. Ż. w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i doświadczenia, dlatego Sąd podzielił wnioski biegłych. Biorąc pod uwagę wiek odwołującego i potrzebę pilnej diagnostyki kardiologicznej należy też zaakceptować wniosek biegłych o okresowej i częściowej niezdolności, bowiem przekwalifikowanie odwołującego z uwagi na wiek jest jeszcze możliwe.

Z tych względów **Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 06.05.2014r. i przyznał I. Ż. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.01.2013r. do 31.07.2015r.**

W pkt 2 wyroku Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zgodnie z art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Przepis art. 118 ust. 1a stanowi zaś, że w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

W niniejszej sprawie ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji było ustalenie niezdolności do pracy, jej stopnia i okresu trwania. Dopiero postępowanie sądowe, powołanie biegłych lekarzy pozwoliło na ustalenie częściowej niezdolności. W tej sytuacji ZUS nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie niezdolności do pracy badanego w toku postępowania przed tym organem.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.